

Vehbi Şahin yazdı:

**Reza, vatandaş
Mehmet, Faruk
ve Metin değil**

05

08

Tarık Toros yazdı:

**Bırakın vicdanı
insanlık
çürüdü**

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 28

WWW.TR724.COM — @TR724COM

KAYNAK, BANK ASYA, KOZA İPEK, BOYDAK,
DUMANKAYA, NAKSAN, ALFEMO DERKEN SIRADA ÜLKER Mİ VAR?

Ekonomiyi çök(ert)me operasyonu

© Fotoğraf: AFP

AKP hükümetinin şantaj medyası yine yaptı yapacağını. Bu defa Türkiye'nin gıda devi Ülker'e, gazete ve internet siteleri üzerinden 'hakkında terör soruşturması var, ayağını denk al' mesajı verdiler. Kaynak, Koza İpek, Boydak, Naksan, Alfemo, Dumankaya gibi sektörünün öncüsü gruplara el koyarken de aynı taktiklerle hareket eden hükümet cenahının sessizliğinden şunu anlamalıyız: Ülker mesajı alıp Saray'ın sonu

gelmez talimatlarını harfiyen yerine getirirse mevzu şimdilik kapanır. Aksi takdirde 'gizli' ibareli soruşturmaların olağan şüphelisi haline geliverir. Hükümetten biri çıkıp "Ülker'in itibarı Türkiye'nin itibarıdır. Böyle bir tahkikat yok" demiyor. Kirli tezgâhı fark eden Murat Ülker yangını söndürmek umuduyla feryat ediyor: "Kıymetli yatırımcılarımız dikkat, ortalığı sebepsiz yere telaşa verenler var. Alnımız ak, işlerimiz temiz, çalışmaya devam ediyoruz."

SEMİH ARDIÇ'IN HABER DOSYASI 2, 3 VE 4'TE

Hisseler yüzde 10'dan fazla düştü

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

73 milletten 53 bin çalışanı olan, dünyada bisküvide üçüncü, çikolatada sekizinci sırada bulunan, mamulleri 120 ülkede satılan, 14 ülkede 77 fabrikanın sahibi Ülker'in patronu bir delinin kuyuya attığı taşı çıkarmak için Borsa'da kendi hisselerini almak mecburiyetinde kalıyor.

'Ülker'e de soruşturma' iddiaları İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından tekzip edilince Borsa İstanbul'da işlem gören grup şirketlerinin hisseleri bir günde yüzde 10'dan fazla düştü. Dikkat edin. Şirketler faal, herhangi bir iflas söz konusu değil. Godiva ve United Biscuits başta olmak üzere 40'tan fazla kategoride 350'ye yakın markası var.

TÜRKİYE OHAL'DE ÜLKER BU HALDE

Saray Türkiye'sinde kayyım tayini için gerekçe yoksa da bulunuyor. Malî ve ticarî açıdan 'mükemmel' olması bile olağan şüpheli yapıyor. Türkiye OHAL'de olunca Ülker gibi devasa bir holding bu halde çırpınıp duruyor. TÜSİAD, TOBB her zamanki gibi sessiz sinema oynuyor. Sürüdeki sarı ineği verdikleri günden beri millî parkta aslanların dediği oluyor.

Murat Ülker'in mizacı Ankara'ya yakın durmayı kabul etmez. Onun bu tavrı, ideolojik sebeplerden zi-

yade siyasete mesafeli olmak ve işine odaklanmak şeklinde yorumlanmalı. 28 Şubatçıların kırmızı listesine girdiği günden beri askerlerle diyalog kurmanın yollarını buldu. Merhum babası Sabri Bey'in ifadesi ile kendisini 'bisküvici' diye tanımladı. Dünya çapında önemli ortaklık ve satın alma kararlarına imza attı. Çikolatanın kaşıkçı elması Godiva'yı nev'i şahsına münhasır takipçilikle Ülker markaları arasına katarak Türkiye'ye sınıf atlattı.

İLK MESAJI REKTÖR KRİZİNDE VERDİLER

Murat Ülker, AKP'nin ranta dayalı inşaatçılığına bel bağlamadı. Hayırseverliğini 'sağ elin verdiği sol elin duymayacağı' bir sükût içinde yürüttü. Yarı şaka yarı ciddi hikmetli bir duruş sergiledi şu ana dek. İşte Saray da bu yüzden çileden çıkıyor. Kendi kurduğu Şehir Üniversitesi'ne rektör olarak Ali Atıf Bir'i tayin ettiğinde AK trollerin hakaret ve tehditlerine maruz kalmıştı. Çaresiz 3 haftada geri adım atmıştı. O gün tuttukları çetelede Ülker'in karşısına çı-

zik atanlar, kapalı kapılar ardında Murat Bey'den fişledikleri isimleri işten atmasını istiyor. Hizmet Hareketi aleyhine beyanat vermezse kayyım sopası da gösterilmiş olabilir.

"Türkiye'nin sermayeye, müteşeb-

**Saray
Türkiye'sinde
kayyım
tayini için
gerekçe
yoksa da
bulunuyor.**

73 milletten 53 bin çalışanı olan, mamulleri 120 ülkede satılan, 14 ülkede 77 fabrikanın sahibi Ülker'in patronu bir delinin kuyuya attığı taşı çıkarmak için Borsa'da kendi hisselerini almak mecburiyetinde kalıyor.

bise ve dünya markalarına duyduğu ihtiyaç ortada iken Ülker'e çökmek bu kadar kolay mı?" şaşkınlığını hâlâ üzerinden atamayanlara Anadolu sermayesine reva görülen hoyrat muameleyi hatırlatırım. Elde avuçta para kalmayınca 'suyumu bulandırdın' bahanesiyle Hizmet Hareketi'ne yakın şirket ve holdinglere saldıranları ancak hukukun üstünlüğü ve tam bağımsız mahkemeler durdurabilirdi. Amma velâkin o kavramlar toprağa gömüleli hayli vakit geçti. MHP destekli Saray faşizmi ikame olunuyor...

ÜLKER NE YAPMALI?

Benzer vak'aların başlangıcı ile Ülker'e verilen mesaj arasında benzerlikler var. 1 milyon okuru olan Zaman gazetesine de Kayseri'de toplanan verginin yarısını tek başına ödeyen Boydak Holding'e de böyle çöktüler. Mesajdan maksat belli olduğuna göre Ülker'in önünde iki yol var: Ya kimliğinden, haysiyetinden, inandığı değerlerden taviz vererek kullanılıp bir kenara atılan nice işadamından biri olarak silinip gidecek ya da bedel ödemeyi göze alarak tarihe geçecek. İkinci şıkkı seçmesi sürpriz olmaz. Kısa vadeli kaybı olsa da hırsızlık ve zorbalığa boyun eğmediği için Ülker'in ilkeli duruşu nesiller boyu anlatılacaktır.

Türkiye'de OHAL şartlarında böyle bir mücadeleyi sürdürmenin riskleri elbette var. Öte yandan yabancı ortaklıklarından aldığı güç ve yurt dışında tuttuğu sermaye tutarı dikkate alındığında Murat Ülker'in elinin boş olmadığını ona saldıranlar da biliyor olmalı. Çalışanları ve bayi-leri, tedarikçileri faslına girmiyorum. Zira evine ekmek götürmesine vesile olan patronu hapse atılırken, şirketine TMSF mühür vururken binlerce işçi ailesi derin bir sessizliğe gömüldü. Ekmeği için bile mücadeleden aciz işçi sınıfımız olduğunu esefle müşahade ettik.

Bin kişi Kayseri Adliyesi önünde 'Boydak'a/ekmeğime dokunma' pankartı açsaydı tek suçlu kapısına gelen kimseyi eli boş çevirmemek olan Boydak ailesinin neredeyse tamamı hapse atılabilir miydi? Boydakların tırnakları ile kazıyarak 50 senede büyüttüğü İstikbal ve Bellona gasp edilirken gözünü kapayan Kayserililer, karşılıksız çek yazdığı için hapse girenlerin çalışanları kadar cesaret gösteremedi. Vefayı arayanlara İstanbul'da bir semtin ismidir deyip geçelim...

Eğer Boydak ve Koza İpek'e el koydukları gibi Ülker'e de çökmeye kalkarlarsa gürültüsü Fransa, İngiltere, ABD ve Japonya'dan gelebilir. Ül-

ker 28 Şubat dönemindeki gibi sadece Türkiye'nin muhafazakâr müşterisine hitap eden bir marka değil artık.

HÜKÜMETİN KİRALIK KALEMLERİ

Artık anlaşıldı ki Cemaatle mahdud kalmayacak gözaltı, tutuklama ve mülksüzleştirme operasyonları. Muhalif sesleri susturmak için 144 gazeteci hapse atıldı. Nispeten talihli olan muhalif gazeteciler var, onlar da aylardır işsiz. Gazetecilik hükümet ve Saray'a yakın isimlerin sübliminal mesajlarını taşıyan kiralık kalemlerin eline düştü. Onlar hedef gösteriyor, savcılar öldürücü darbeyi indiriyor.

Talimatlara boyun eğmekle bitmiyor iş adamlarının çilesi. “Evet efendim!” demekle şirket anahtarlarını teslim etmek arasında bir fark yok. İşlek caddelere ‘seni seviyoruz uzun adam’ ilanları asanlar bile yukarı gidecek paraları aksettğinde gece yarısı evinden gözaltına alınıyor.

Uzaktan cennet gibi görünen, hakikatte ‘dış seni içi beni yakar’ dedirten ‘kula kulluk’ patronların en çetin imtihanı. Dolar 3,30 TL olmuş, işsizlik yüzde 11,3’i bulmuş, beş gençten biri işsizler ordusuna nefer yazılmış, iki ay sonrasına dâir tahminler bile cesaret ister hale gelmiş, ABD’de Donald Trump’ın başkanlığında tahvil faizleri yükselecek ve Türkiye dışarıdan borç bulmakta zorlanacakmış, kurlar bu yüzden artıyormuş... Bunlar kimsenin umurunda değil. Ekonomi yönetimi ile patronların bu ve diğer bilinmezlerle kafa yormaya vakti yok.

Hacı Boydak, Şükrü Boydak, Memduh Boydak, Tekin İpek, Hazim Sesli, Hamdi Kınaş, Taner Nakipoğlu, Faruk Güllü gibi yüzlerce işadama mesnetsiz ithamlarla tevkif edilirken susmayı tercih eden patronlar da biliyor ki mahkemeler bu halde iken sıra bir gün kendilerine gelecek. Bir savcının gözaltı talimatı ile derdest edildikleri her günün sabahında derin bir ‘oh’ çekeerek yaşamaya razılar.

EKONOMİ DAHA FAZLASINI KALDIRMAZ

Belli sermaye gruplarını mülksüzleştirerek servet transferi yapmanın bir bedeli olacak. Türkiye birkaç sene sonra Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nden çıkacak milyarlarca dolar tazminatın altından kalkamaz. İşten atılan memurdan

fabrikası gasp edilen sanayiciye kadar herkes hükümetin hukuku katleden kararlarını AİHM’e kadar götürmekte kararlı.

Atilla Yeşilada’nın şu tespitlerine katılamamak ne mümkün: “Arkadaşlar, sistemi stres testine soktunuz. Yakında sigortalar atacak ve hepimiz karanlıkta kalacağız. Küresel ortamın hızla Türkiye aleyhine bozulduğu bir dönemde çok dar siyasi çıkarlar uğruna ekonomiye gereksiz müdahaleler, müttefiklerle dalaşmalar ve uzun süren belirsizlik çok kötü sonuçlar doğuracak. Bu yolun sonunda sermaye hesabında kısıtlamalar bile görülebilir.”

Avrupa Birliği ile müzakereleri bitirme noktasına gelindiği de dikkate alındığında yeni şirketlere çökme hazırlığı yapan hükümetin hesabı çarşıya uymayabilir. İhracat gelirimizin yarısı AB pazarından geliyor. Milyonlarca turist ve Avrupa bankalarından alınan milyarlarca Euro krediyi tek kalemde çöpe atmak cesareten değil cehaletten mütevellittir. AB müktesebatından rahatsız olanlar Rusya ve Çin’e yaklaştıkça Ülker de TÜSİAD üyeleri de Varlık Vergisi veya 6-7 Eylül hâdiselerinin AKP sürümü ile karşılaşabilir.

O saatten sonra ekonomi ihya olsa da bir kıymet ifade eder mi?

Murat Ülker, AKP’nin rant dayalı inşaatçılığına bel bağlamadı. Yarı şaka yarı ciddi hikmetli bir duruş sergiledi şu ana dek. İşte Saray da bu yüzden çileden çıkıyor.

VEHBI ŞAHİN

VehbiSahin@Tr724.com

REZA, VATANDAŞ MEHMET, FARUK VE METİN DEĞİL

Geç de olsa anladık AKP'nin iki yüzlü politika izlediğini... 14 yıldır bu partiye oy verenler bu gerçeği ne zaman idrak eder onu bilmiyorum. Ama benim bildiğim hakikat şu...

Ergenekon, Balyoz, KCK davalarından AB ile üyelik müzakerelerine kadar aklınıza gelen hemen her konuda AKP kendini masum, muhaliflerini suçlu göstermek için ortak paydası “mağduriyet” olan yüzlerce algı operasyonuna imza attı.

İki gün önceki TR724 e-gazetede Nazif Apak Bey AKP'nin perde önü ile perde arkasında nasıl ustaca farklı konuştuğunu gayet veciz şekilde yazdı. Merak edenler, “Hala anlamadınız mı?” başlıklı yazıyı bulup okuyabilirler.

ŞARK KURNAZLIĞI TUTMADI

Türkiye’de geniş kitleler, maalesef bu yalanlara inandığı için AKP propagandasına 14 yıldır destek verdi, veriyor. Bu iki yüzlü politika Türkiye’de tuttuğundan herhalde AKP yönetimi ve Cumhurbaşkanı Erdoğan, aynı yöntemi uluslararası platforma da taşıdılar. Ancak elin oğlu bu numaraları Anadolu insanı gibi yutmuyor.

Ergenekon, Balyoz, KCK davalarından AB ile üyelik müzakerelerine kadar aklınıza gelen hemen her konuda AKP kendini masum, muhaliflerini suçlu göstermek için ortak paydası “mağduriyet” olan yüzlerce algı operasyonuna imza attı.

En son örnek İran asıllı Türk vatandaşı Reza Zarrab’ın (Rıza Sarraf) ABD’de devam eden davası... Eğer davanın serencamını başından beri takip ediyorsanız, aylardır iddia makamı ile savunma arasında çok ciddi bir hukuk mücadelesi yaşandığını görmüş olmalısınız.

Önceki gün New York’ta yaşananlar büyük yük devlet olmanın yolunun adaletten geçtiğini bir kez daha gözler önüne sererken, Türkiye’yi yönetenlerin de evrensel hukuka ne kadar uzak olduğunu gösterdi.

Geçenlerde Başsavcı Preet Bharara mahkemeye yeni bir dilekçe sundu. Dilekçede Bharara, Zarrab soruşturmasının başlatılmasına esas olan ve 2014 tarihinde gizli olan bir

mahkeme belgesinin, gizlilik kararı kaldırılarak kendileriyle paylaşılma yönündeki Türk Adalet Bakanlığı talebinin kabul edilemez olduğunu belirtiyor.

Zarrab'ın avukatları, Türkiye'de polisin hazırladığı 17 Aralık fezlekesinin doğruluğunu Türk Adalet Bakanlığı'nın teyit etmesini talep etmişti.

Savcı Bharara bu konuya da açıklık getiriyor. Fezlekenin internette kamuya açık olduğunu hatırlatıp **“Türk Bakanlığı gerekli görür ve isterse kendisi bakabilir”** diyor. Ayrıca Türk Adalet Bakanlığı'nı, Amerikan hukukunun bir belgeyi nasıl kullanacağına müdahale etmekle suçluyor.

Farkında mısınız Bharara, Türkiye'nin Amerikan adalet sisteminin nasıl çalıştığını bilmeden davaya müdahale ettiğini iddia ediyor. Önemli bir tespit.

‘ZARRAB’IN BİR SUÇU YOK’

Burada duralım ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın konuyla ilgili bir açıklamasını hatırlayalım. Eylül ayında ABD seyahati dönüşü uçakta gazeteciler soru sormadığı halde Erdoğan, Reza Zarrab meselesini gündeme getiriyor.

ABD Başkan Yardımcısı Biden'la yaptığı görüşmede Zarrab'ın tutuklu olmasını ABD'ye sorduğunu söylüyor ve şunları dile getiriyor:

-Bu kişi (Reza Zarrab) Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıdır. Eşi ve çocuğu ile birlikte ABD'ye giriş yaptığı anda kendisi tutuklandı, eşi ve çocuğu da hemen Türkiye'ye gönderildi. Bu tutuklama hangi kurala göre yapıldı diye sordum.

-Neticede bizim vatandaşımız olduğu için, hukukunu aramak zorundayız. Bu Rıza Sarraf değil de bir başka vatandaş da olabilirdi.

-Gerek Adalet gerek Ekonomi Bakanlığını zın yaptıkları çalışmalara göre, bu kişinin bir suçu da bulunmuyor. İran da aynı şeyi söylüyor. Ancak buna rağmen bu kişi 6 aydır ABD'de tutuklu durumda.

Özetle diyor ki Erdoğan... Zarrab suçsuz. Biz sadece Zarrab'ın değil Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan herkesin hakkını yurt dışında ararız.

TÜRKİYE MÜDAHALE EDİYOR

Bharara'nın mahkeme yargıcı Berman'a sunduğu dilekçede iki önemli ayrıntı var. Bunlardan birincisi Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın ABD Başkan Yardımcısı Biden'la yaptığı görüşmede Zarrab davasını gündeme getirmesine atıf yapıyor.

Türk hükümet yetkililerinin davaya müdahale etme girişimleri olduğunun altını çiziyor. Zarrab'ı savunan avukatların, herhangi bir belgeyi Türkiye'ye gönderme talebinin de bu müdahale etme girişimini daha da ileri götürmek anlamı taşıdığını dile getiriyor.

Bharara'nın yaptığı ikinci atıf ise Adalet Bakanı Bekir Bozdağ'la ilgili.

Hatırlarsanız Bakan Bozdağ, Erdoğan'ın ABD ziyaretinden yaklaşık bir ay sonra Washington'a gitmişti. Havuz medyası günler öncesinden ziyaretin niçin yapıldığını abartılı haberleştirerek Türkiye'den şaşaalı bir uğurlama yapmıştı kendisine.

Bozdağ'ın ajandasında tek bir gündem maddesi vardı. Fethullah Gülen Hocaefendi'nin Türkiye'ye iadesi... Haberlerin veriliş dozajını görünce sanki ABD Gülen'i iade etmiş, Bakan Bozdağ da onu almaya gidiyormuş havası hakimdi.

Ancak bu havayı ABD Adalet Bakanı Loretta Lynch ile ortak basın toplantısında Bekir Bozdağ bozdu. Tıpkı Erdoğan'ın uçakta yaptığı gibi kendisine sorulmadığı halde Reza Zarrab konusunu gündeme getirdi.

BOZDAĞ: ZARRAB DAVASI SİYASİ

Amerikalı mevkidaşı ile yaptığı görüşmede Zarrab'la ilgili yargı sürecinin gündeme geldiği bilgisini paylaştı. Ardından **“Bizim takip ettiğimiz kadarıyla hukuki olmaktan ziyade siyasi bir dosya gibi duruyor. Çünkü dosya-**

nın içinde ortaya konulan şeylerin daha ziyade savcının şüpheden kaynaklı yorumlarından ibaret olduğunu görüyoruz.” dedi.

ABD Adalet Bakanı şaşkın şaşkın dinlerken Bozdağ, Washington’a asıl geliş sebebinin Gülen değil Zarrab olduğunu şu sözleriyle açık etmiş oldu: **“Bizim burada istediğimiz şey, Türk vatandaşı olan birinin Amerikan kanunlarına göre kendisine isnat edilen suçtan dolayı Amerika’da yargılanması da mümkün. O da net bir şekilde ortada. Bu davanın Türkiye’ye dönük bir operasyon olarak siyasi hedefli bir dava gibi ortada durduğunu biz sayın bakana ilettik.”**

ABD’de misafir bakan, ev sahibine siz hukuktan anlamıyorsunuz, Zarrab davası siyasi hedefleri olan bir dava mesajı veriyor. Yetinmiyor, davanın hiçbir delille dayanmadan görüldüğünü savunarak Zarrab’ın serbest bırakılıp Türkiye’ye gönderilmesini talep ediyor.

İşte Başsavcı Bharara mahkemeye sunduğu dilekçede Bozdağ’ın Zarrab’ın yargılama süreci ile ilgili **‘dayanaksız, kanıtsız’** şeklindeki iddialarına atıf yapıyor.

Şüphesiz Erdoğan’ı da Bozdağ’ı da tebrik etmek lazım. Bir Türk vatandaşı için kalkıp ABD’ye gidiyorlar ve en üst seviyede yetkililerle görüşüp Reza Zarrab’ın suçsuz olduğunu ve derhal salıverilmesini istiyorlar. Gözyaşartıcı bir girişim.

ONLAR SADECE OY VERİRKEN DEĞERLİ

Ama öyle değil... AKP iktidarı ve Erdoğan, kamera önünde konuştukları gibi her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşına, İran asıllı Reza Zarrab’a sahip çıktıkları gibi sahip çıkmıyorlar maalesef.

Haberi Guardian yazdı birkaç gün önce... Meğer İran, nisanda Tahran’a giden Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın ziyaretinden 11 gün sonra 3

Türk’ü uyuşturucu kaçakçılığı iddiasıyla idam etmiş. Gazete, İnsan Hakları 2016 yılı raporunda yer alan bilgiyi ölenlerin aileleriyle görüşerek teyit etmiş.

Erdoğan’ın, Zarrab konusunda olduğu gibi 3 TIR şoförü için de İranlı yetkililerden **“Vatandaşlarımızı serbest bırakın”** talebi olup olmadığını yazmıyor gazete... Ama adil yargılama olmadığını dile getiriyor rapora dayanarak.

İdam edilen Türk vatandaşları Faruk Güner, Mehmet Yılmaz ve Metin Yılmaz’ın akrabaları Dışişleri Bakanlığı’nın konuya ilgi göstermediğini iddia ediyor: **“Çok yere yardım için başvurduk ama kimse yardımcı olmadı.”**

Faruk Güner’in kardeşi, **“Uyuşturucu iddiası yalan. O sıradan bir TIR şoförüydü. 4 yıldır tutukluydu, idam edilmemesi için uğraşıyorduk. Onun Müslüman olduğunu düşünüyorlardı ama değildi. Eğer ağabeyim İsrail’de olsaydı, onu teslim ederlerdi”** diyor.

Mehmet Yılmaz’ın oğlu Mikael da **“uyuşturucu”** iddiasını reddediyor. Bir çok defa İran’a babası için gittiğini belirterek, **“Türk yetkililer babam için hiç bir şey yapmadılar. Her şeyi ailemizin tuttuğu avukat yaptı.”** görüşünü savunuyor.

Rapor da Türk yetkililerin vatandaşına sahip çıkmadığına atıfta bulunarak, 3 Türk’ün Erdoğan’ın İran Cumhurbaşkanı Ruhani ile görüşmesinden 11 gün sonra idam edilmesine dikkat çekiyor.

Ne garip bir durum değil mi? Türkiye’yi yöneten AKP iktidarı ve Erdoğan, İran asıllı Türk vatandaşı Reza Zarrab için neredeyse ABD’ye savaş açacak, ama kendi ülkesinin vatandaşlarını İran idam ederken sesini çıkarmayacak.

Neden acaba? Niye böyle davrandıklarını bilen var mı aranızda?

Türkiye’yi yöneten AKP iktidarı ve Erdoğan, İran asıllı Türk vatandaşı Reza Zarrab için neredeyse ABD’ye savaş açacak, ama kendi ülkesinin vatandaşlarını İran idam ederken sesini çıkarmayacak.

Eski tabirle, esbab bikülliye sukut etti. Yani, sebepler tümüyle tükendi. Gözler, göklerin vereceği hükmü bekliyor.

BIRAKIN VİCDANI İNSANLIK ÇÜRÜDÜ

TARİK TOROS

TarikToros@Tr724.com | @TarikToros

Kimseye umutsuzluk aşlamak istemem lakin ülkeyi gittiği istikametten alıkoyacak hiçbir unsur kalmadı. **Eski tabirle, esbab bikülliye sukut etti. Yani, sebepler tümüyle tükendi. Gözler, göklerin vereceği hükmü bekliyor.** Ne olacaksa olacak ve hep beraber göreceğiz.

Bırakın vicdanı, insanlık tefessüh etmiş, çürümüş. Geçen bir gazeteci, kendi tanıklığını tweet'lemiş: **“İki yıl önce evimde çalışan tek gözü görmeyen tesisatçı, gözümü 15 Temmuz'da kaybettim deyip gazi belgesi çıkarttırmış. Pes!”**

İktidar partisinin “iki numarası”nın kardeşi, darbe girişiminin belki de “bir numarası”. Kimse üzerinde durmuyor. Terör soruşturmalarını yapan savcının kardeşi terörist diye kamudan atılmış! Bunun üzerinde duran da yok.

Cumhuriyet gazetesi olayında ortaya çıktı. Terör sanığı savcı, sanığı olduğu dosyadaki aynı terör tanımıyla koca gazetenin tepe yönetimini tutukladı. Bu da “sehven” denilip geçirildi.

Hukuku, demokrasiyi boşa tartışıyoruz. İnsanlık bitmiş. Üç buçuk senedir, ne muhalefet partileri, ne sivil toplum, ne de bağımsız medya...

Suyun akışını değiştiremedi bu ülkede. Yüzde 50'nin karşısındaki yüzde 50'nin hiç ama hiçbir kazanımı yok! Gösteremezler.

Ayşe öğretmen vardı bilir misiniz, Ayşe Çelik. Kanal D'de Beyaz Şov'a telefonla bağlanmış, Türkiye'yi düşündüren cümlelere imza atmıştı. O gece alkışlanan konuşma, ertesi gün lanetlendi, Ayşe Çelik hakkında “terör örgütü propagandası” yapmaktan dava açıldı.

Geçen, Ot Dergisi'nden Işıl Cinmen'e röportaj vermiş: **“Beyazıt Öztürk'ün özür konuşmasını dinlerken çok üzüldüm. Özür dilemesini beklemiyordum fakat ona da hak veriyorum. Ama keşke canlı yayında söylediklerinin arkasında dursaydı. Yanlış bir şey olmadığını o da biliyor. Ama belki baskı gördü.”**

Ayşe öğretmenin sözleri, bugünkü Türkiye'nin acı bir özeti. Bir başka öğretmene geçelim. Fakat o Ayşe öğretmen kadar destek bulmayan, darbe girişiminden sonra işini kaybeden yüz bine yakın kamu çalışanından biri. Mazlum öykülerine onunkiy-le devam ediyorum. Açık kimliği ve irtibatları bende mahfuz. Siz de yazın, mail yollayın, twitter'dan DM atın.

PSİKOLOJİK TEDAVİ GÖRÜYORUZ

“19 yıllık öğretmenim, 22 Temmuz’da açığa alındım. Ne ile suçlandığımı bildirilmedi. Şifahî olarak, liste geldiğini söylediler. İtiraz dilekçem sonuç vermedi. İdari soruşturma başlayacağını ve savunma alınacağını öğrenmiştik ki, 1 Eylül OHAL kararnamesiyle ihraç edildim. Açık kimlik bilgilerimiz dolaşıma girdi. Resmen hedef gösterildik. Yurt dışına çıkış yasağı kondu, hiçbir kurumda çalışamayacağımızı öğrendik. Telafisi imkansız bir çökün-

tü içine düştük. Eşimle psikolojik ve psikiyatrik tedavi alıyoruz. Herhangi bir tebligat yok. İhraç gerekçelerinin sebepleri olarak, Aktif Eğitim Sendikası üyeliği, çocuklarımın okuduğu özel okul, Bank Asya’da hesabımın olması gibi şeyler var. Sendika üyeliği Anayasal güvence altında. Devlet, 2 Ocak 2014’te, ikinci açılışına onay verip 10 bin okula, 850 bin personele duyuru ve teşvik edici yazı göndermiş.

OYUNCAK SİLAH BİLE ALMADIM

Çocuğumun okulu, Ege’nin en başarılı okullarından. Hatta bizi terörle irtibatlandıran siyasi otoritedeki kişilerin çocukları, torunları, okumayan neredeyse yok. Haziran 2016 tarihine kadar çocukları hala okulda kayıtlı olan-

lar bile vardı. Anlayabilmiş değilim. Çocuklarıma hiçbir şekilde şiddeti çağrıştırmasın, bilinç altına işlemesin diye oyuncak silah bile almadım. Teröristim öyle mi?

OKUL KAPANDI TAKSİDİNİ ÖDÜYORUM

Bir çok bankada hesabım var. Çocuklarımın okulunun muhasebecisi, Bank Asya ile anlaşmalarının olduğunu, okul ücretini taksitli olarak ödeyebileceğimi söylediler. Buna binaen hesap açtırdım. Bunun suç olmadığını biliyorum. İki çocuğum için geçen Şubat ayında aynı bankanın kredi kartı ile kayıt yenile-

me yaptım. Okul kapatılmasına, banka devlete devredilmesine rağmen halen kredi kartı ödemesi yapıyorum. Bankayı arayıp, ‘Okul kapandı, ben işsizim, bunu ödeyemem’ dememe rağmen banka yetkilisi, ödemezsem haciz işlemi başlatacaklarını söyledi. Hiçbir gelirim yok, borçla ödemeye çalışıyorum.

TANIDIKLARIM GÖRÜNCE YOLUNU DEĞİŞTİRİYOR

Terörist damgasıyla yaftalanınca yakınlarım, arkadaşlarım, dostlarım bir anda ben ve ailemle irtibatlarını kestiler. Aradığım kişiler ya telefonlarıma cevap vermiyor, cevap verenler de sert bir şekilde bir daha aranmak istemediklerini belirtiyor. Yolda karşılaştığım tanı-

dıklarım yollarını değiştiriyor. Eşim ve üç çocuğumla tam bir tecrit hayatı yaşıyoruz. Kalabalıklar içinde adeta hapis hayatı. İş bulma gayretlerim sonuçsuz kalıyor. İsmim 672 sayılı KHK’da terör örgütü ile irtibatlı listede olduğu için kimse iş vermiyor.

GERÇEKTEN TERÖRİST Mİ OLAYIM?

Birkaç gün önce devletin en yetkili ağızlarının, benim ve benim gibi olanların kesinlikle özel sektörde de istihdam edilmemesi gerektiği yönündeki demeçlerini üzümlere seyretiltim. Peki ailemin ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağım? Yoksa gerçekten terörist mi olmam gerekiyor? Hayatım boyunca hiçbir zaman kanun dışı oluşumların içinde olmadım,

olmam. Memuriyetimde amirlerim haricinde kimseden emir almadım. Sicilimde hiçbir ceza yoktur. Paylaşılacak çok detaylar var, fakat ancak birebir görüşmede anlatılabilir. Hukuk, adalet, insan hakları, medeniyetin temsilcisi olan siz saygıdeğer kişilerden ve kurumlardan bana ve aileme ivedilikle yardımçı olmanızı istiyorum.”

MEHMET DİNÇ | STRAZBURG

Fransa'da OHAL uzatıldı... Neler değişmedi?

Fransa ve Türkiye yaklaşık bir yıl arayla Olağanüstü Hal (OHAL) ilan etti. Fransa geçen yıl ardı ardına yaşadığı terör eylemlerinin önünü alabilmek için OHAL'i 'tek çıkış' olarak görürken, Türkiye ise 15 Temmuz darbe girişiminin ardından sınırları sürekli genişletilen bir OHAL ilan etti ve 'tehlike geçmedi' bahanesiyle üç ay daha uzattı.

FRANSA'DA MECLİS VE YARGI DENETİMİ

AKP'li bakanlar OHAL'den bahsederken sıklıkla Fransa'yı referans veriyor ancak ikisi arasında neredeyse hiçbir ortak nokta yok. Türkiye'de OHAL ile birlikte 111 bin insan işinden oldu. 36 binden fazla insan tutuklandı. Binlerce okul, dersane, hastane kapatıldı. Gazete ve TV'lere el koyuldu, gazeteciler hapse atıldı. Koca koca holdinglere el kondu. Bunların hiçbirisi Fransa'da yaşanmadı. Buradaki OHAL, polisin devam eden soruşturmalarla ve istihbarat anlamında yetkilerini biraz genişletiyor. Fransız Dışişleri Bakanı Ayrault'ın Türkiye ziyaretinde de değindiği gibi, burada hem mahkemeler bağımsız hem de OHAL'le ilgili bütün eylemler mahkeme denetiminde.

Türkiye'de OHAL ile birlikte 111 bin insan işinden oldu. 36 binden fazla insan tutuklandı. Binlerce okul, dersane, hastane kapatıldı. Gazete ve TV'lere el koyuldu, gazeteciler hapse atıldı. Koca koca holdinglere el kondu. Bunların hiçbirisi Fransa'da yaşanmadı. Buradaki OHAL, polisin devam eden soruşturmalarla ve istihbarat anlamında yetkilerini biraz genişletiyor.

FRANSA'DA OHAL, TERÖR YILINDAN SONRA GELDİ

Fransa için 2015, terör saldırılarının kontrolünden çıktığı bir yıl oldu. Ocak ayında Charlie Hebdo saldırısının yaraları henüz sarılma-
mışken, 13 Kasım'da Paris'te çeşitli yerlerde aynı anda terör eylemleri yaşandı. Cumhurbaşkanı Hollande, "Fransa'nın 11 Eylül'ü" denilen bu son olaydan sonra OHAL ilan etti ve ülkeye giriş çıkışlarda sıkı kontroller getirdi. 13 Kasım'ın yıl dönümünde, Başbakan Valls'in de onayıyla OHAL 6 ay daha uzatıldı.

Türkiye’de ise son iki yıldır IŞİD ve PKK saldırıları tarihin en kanlı dönemini yaşarken, OHAL ihtiyacı hissedilmemişti. Ancak 15 Temmuz’dan sonra ‘**tehlike sürüyor**’ denilerek OHAL ilan edildi ve uzun süre de kaldırılmayacak gibi görünüyor.

AVRUPA’DAN TÜRKİYE’YE UYARILAR

Fransa Dışişleri Bakanı Ayrault “**Yargılamaların her zaman adil koşullarda gerçekleşmesi gerekiyor, faillerin kendilerini savunacak avukatlarına erişebilmesi ve bu avukatların özgürce mesleklerini icra edebilmesi gerekiyor.**”

AKP’nin ilan ettiği OHAL ise gözaltı şartlarını ağırlaştırırken savunma hakkını neredeyse iptal etti. Türkiye’nin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’ni (AİHS) askıya almasının ardından Avrupa Parlamentosu’ndan defalarca uyarı geldi. AİHS’in sadece belirli maddelerinin ‘**ulusal güvenlik**’ gerekçesiyle askıya alınabileceğini belirten bu uyarılar, Türk vatandaşlarının AİHM’e başvuru hakkının saklı olduğunu da ortaya koydu. Böylece, Türkiye’deki OHAL’de işkence ve adil yargılama hakkının ihlali, özel mülkiyetin ‘**kayyım**’ adı altında gaspı ve Türk vatandaşlarının ‘**cadı avı**’na maruz kalması, AİHM’de milyarlarca dolarlık tazminat davalarının açılmasına sebep olabilecek.

AVRUPA KONSEY’İNDE TÜRKİYE KİYASI

Öte yandan 15 Kasım 2016’da, Fransa Meclisi’nde OHAL’in uzatılması kabul edilirken, diğer taraftan da ülkenin Fransa Adalet bakanı Jean-Jacques Urvoas, Avrupa Konseyi’ne bilgilendirme yaptı. Konsey’in Fransa’daki durum-

la ilgili çekincelerini cevapladı. Türkiye’de olduğu gibi “**Sen kimsin?**” tepkileriyle karşılaşan kimse olmadı. Konsey’deki konuşmasında Adalet Bakanı Urvoas da, Dışişleri Bakanı Ayrault gibi, Fransa’da OHAL’in yargı ve meclis denetiminde olduğunun altını çizirken, Türkiye’de bu güvencelerin sağlanmadığını ifade etti. DW Türkçe’nin haberine göre Urvoas, Konsey yetkililerine Türkiye’den alınan bilgilerin rahatlatıcı olmadığını ve Ankara’nın gittiği yolun soru işaretleriyle dolu olduğunu söyledi.

15 Temmuz sonrası haklarında geçici tutukluluk kararı verilen veya görevden alınan hâkim ve savcılarının durumu konusunda Avrupa Konseyi ve AİHM yetkilileriyle yaptığı özel görüşmenin ardından konuşan Urvoas, Türkiye Adalet Bakanı Bekir Bozdağ’a geçen ayın başlarında bir mektup yazdığını ancak cevap alamadığını da ifade etti. Ayrıca Fransa’daki yargıyla ilgili örgütlerin de bu konuda kaygılı olduklarını aktardı.

ÂDİL KOŞULLAR...

Fransa Dışişleri Bakanı Ayrault, Türkiye ziyaretinde şu ifadeleri kullanmıştı: “**Yargılamaların her zaman adil koşullarda gerçekleşmesi gerekiyor, faille- rin kendilerini savunacak avukatlarına erişebilmesi ve bu avukatların özgürce mesleklerini icra edebilmesi gerekiyor.**”

Fransa ve Belçika’daki saldırılardan sonra OHAL’in gündelik hayata tek etkisi sokaklarda dolaşan uzun namlulu silahlı genç askerler. Onun dışında, Türkiye’deki uygulamaları, ardı ardına çıkarılan Kanun Hükümünde Kararnameleri ve hayatı karartılan yüz binlerce insanı buralarda görmek mümkün değil...

DARBE Günlükleri 4

HAZIRLAYAN:

SELİM GÜNDÜZ

SELIMGUNDUZ@TR724.COM

@DRSELIMGUNDUZ

-15 Temmuz'dan 24 saat önce-

SARAY'IMA DOKUNMAYIN

14 Temmuz Perşembe 2016, saat 22.30

Yıldız Sarayı Mabeyn Köşkü, Konuk odası

Katılanlar: Beyefendi, Adliye Vekili, Dâhiliye vekili, MİT müsteşarı

Beyefendi oturur oturmaz konuşmaya başladı. Oldukça telaşlı görünüyordu.

- Yarın ölüm kalım günü. Ya planımız tutar veya hepimiz bu ülkeden gitmek zorunda kalırız.

Dâhiliye vekili Beyefendi'nin kendisiyle aynı düşünmesine sevindi. Demek ki terslik olursa o da kaçış planı yapıyormuş. Müsteşar araya girdi:

- Efendim planımız eksiksiz işliyor. Şu ana kadar deşifre olmadı. Şimdiden sonra duyulsa da önemli değil. Karşı hamleye vakit olmaz.

Beyefendi müsteşara:

- Peki, sen komutanları nasıl kontrol edeceksin?
- Efendim yarın akşam hepsinin katılacağı İstanbul ve Ankara'da düğün programı var. Orada gözümüzün önünde olacaklar. Yarın ihraç etmemiz gereken ama izinde olan isimleri kışla ve üslere çağırıp görev verecekler. Bilhassa havacı çok iyi çıktı. Başka türlü izinli olanları darbeye katılmış gibi gösteremeyiz.

Beyefendi:

- Oooo çok ince düşünüyorsunuz! Gerek yok. Kime neyi ispatlayacağız? Kimden korkuyorsunuz? Genelkurmay Başkanı'nın yanında demedim ama sadece cemaatçileri değil, Atatürkçü'leri de atacaksınız. Ben benimle yürümeyene güvenemem. Kaç kişi olursa olsun. Başkan yarından sonra hiçbir şeye itiraz edemez zaten. Benim başkomutanlığım fiili olarak başlayacak.

Adliye vekili:

- Efendim rakam çok şişer ama.
- Şişsin. Kim ne diyecek? Bir de sen listelerinizdeki ne kadar muhalif hakim, savcı varsa ilk fırsatta atacağız ona göre hazırlık yap. Biraz düşündü kararını değiştirdi.
- Ya neyi bekleyeceğiz ki bir gün sonra hepsini meslekten atalım.

Adliye vekili:

- Biraz beklesek? “Darbeyi yargıçlar mı yaptı” demezler mi, tuhaf kaçmaz mı?

Beyefendi sinirlendi:

- Kim ne diyecek? Bu bize Allah'ın bir lutfu olacak. Bu girişimle bütün cemaati darbeci yapacağız. Cemaate ne yapsak kimse ses etmeyecek. Sonra da “cemaat” diyecek ne kadar bizden ol-

mayan varsa devletten, yargıdan, Milli Eğitim-den temizleyeceğiz... Gerekirse hepsini içeri atacağız.

Tam susmuştu ki:

- Ha unutumadan. Ben askeri okullara da güvenmiyorum. Yarın gece öğrencileri sokağa salın. Sonra da listelerinizdeki harbiyelilerin tamamını içeri alın.

Müsteşar:

- Efendim, elimizde sağlam fişlemeler var. Hep-sini almasak. Rakam aşırı büyür, infial olmasın?
- Ya hepiniz mi aynı kafadan! Ya içlerinde bir hain varsa, ya bir gün başımıza bela olursa....
Askeri okulları kapatacağız, yeniden öğrenci alacağız. Ben bugünlere insanlara acıyarak gelmedim. Merhametle devlet yönetilmez hele iktıdar-da hiç kalınmaz. Müsteşara döndü:
- Başka neler yapıyorduk?
- Asker sadece 3-5 yerde sokağa çıkacak. Risk almayacağız. Bazı yollarda tanklar mühimmatsız olarak caddeleri turlayacak.

Dâhiliye vekili:

- Şey de yapsalar. Boğaz Köprüsü'nü de kapsalar.

Müsteşar:

- Saçmalama, savaşa mı giriyoruz. Darbe için köprü mü kapatılır?

Beyefendi:

- Yok ya, doğru diyor. Köprüyü kapatırsak İstanbul hadiseyi duyar.

Müsteşar:

- Efendim bu daha önce denenmemiş bir şey. Komik olmaz mı?
- Niye olsun? Saray'ı halk kurtarsın diyordunuz ya, halk köprüye biriksin köprüyü kurtarsın.

Dâhiliye vekili atıldı:

- Çok dâhice efendim.

Beyefendi:

- Darbe duyurusunu televizyondan ne zaman yapacaklar?
- Akşam saatlerinde 5-10 asker TRT'ye gidecek.

TRT'de bildiri okunacak.

Beyefendi:

- Az olur, komik kaçmasın. 20-30 gitsin. Bildiriyi kim okuyacak, Genelkurmay Başkanı mı?

Müsteşar gülümsedi:

- Efendim okuyanı içeri almamız gerekir. Na-bız yokladık okuyacak general çıkmadı. Spikere okutacağız. Yarım saat sonra da TRT'yi geri alacağız.
- Güzel. Genelkurmay Başkanı nerde olacak düğünde mi, bir terslik yapmasın yarın akşam?
- Hayır, efendim, komutanlar düğünde olacak ama Genelkurmay Başkanı benim yanımda. Öyle ayarladık. Hatta rehin almış gibi falan yapacağız. Arkadaşlarına ezik pozisyonda olmasın diye. Sonra kurtarmış gibi davranacağız.
- İyi.

Müsteşar:

- Bir de şu husus var. Diyanet teşkilatımız çok güçlü. 120 bin personel var. Bunlardan yararlanmayı düşünüyoruz. Reisle yarın akşam erken saatlerde görüşmem var. Duyulmasın diye önceden bahsetmedim. İtiraz edeceğini sanmam. Sokak hoparlörlerinin çoğu arızalı. Cami hoparlörlerinden halkı sokağa çağrılmalarını isteyeceğiz. Hepsine SMS göndereceğiz. Müftülükler de teyid edecek.

Beyefendi:

- Evet, iyi fikir. Halkı belli meydanlara toplayalım. Dağınık olmasın. Müsteşara döndü:
- Unutmadan söyleyeyim. Uçaklar sadece gece değil sabaha kadar alçak uçuş yapsın. Hatta öğleye kadar. Tehlike devam ediyor gibi yapalım. Halk eve dönmesin.

Müsteşar not aldı. Sonra:

- Şöyle bir plan düşündük tabi onaylarsanız. Saray'ı asker ele geçirse. Sonra halk gelip Saray'ı kurtarsa?
- Ya nedir sizin Saray'la derdiniz? Yok işgal, yok bombalama... Canım ne gerek var. Halk sokaklara dökülsün yeter. Ben konuşma yaparım. Ama 3-5 asker göstermelik olarak Saray'ı bassın. Fazlasına gerek yok. Sonra adliye vekiline döndü:
- Listende atılacak kaç yargıç vardı?

- Acil olan 2500. Bir de Yargıtay, Danıştay gibi üst yargı listeleri var.
- AYM’de muhalefet şerhi yazanları tutuklamayı unutmama.
- Efendim AYM üyelerinin dokunulmazlığı var.
- Kaldır o zaman.
- Ama hukuki prosedür... (Adliye vekiline okkalı ...)
- Özür dilerim efendim, tamam efendim.
- Pazartesine kalsın. Yollayın. Bir de medya işi var. Cemaatin yeni çıkardığı gazeteler var. Yöneticileri, yazarları hepsini tutuklayın. Doğan ve diğerlerinde aleyhimizde yazı yazanları unutmayın. Sıcağı sıcağına tutuklayın. Tek kişi dışarıda kalsın. Gazeteleri artık resmen kapatın. Binalarına el koyun.
- Efendim dünyadan tepki alırız.
- ...
- Tamam efendim.
- Kürt gazetelerini ve TV’lerini de kapatın.
- Efendim diğerlerine bir şey düşünmüş müydünüz?
- Hepsine el koyacağız. Ama zamana yayalım. Cumhuriyet’e acele ederiz diğerlerinde aleyhte bir şey yok zaten. Ama hepsini alacağız. Onları öyle koymam. Bedelini ödeyecekler.

Beyefendi adliye ve dâhiliye vekilini gönderdi. Müsteşarla baş başa kalmışlardı.

- Ben dâhiliye vekiline çok güveniyordum. Ama verdiğin bilgiler beni şaşırttı. Temas ettiği yerler sıkıntılı. Onu da kontrol etmeliyiz.
- Efendim endişe etmeyin. Biz işi zaten onun altındakilerle götürüyoruz.
- Peki, emniyet müdürlükleri ne âlemde?
- Üst kadrolar tamam. O gece tatbikat bahanesiyle sadece İstanbul’da 15 bin polis görev yapacak.
- Kaç emniyet müdürü Dâhiliye vekilinin adamı?
- 81 il emniyet müdüründen 74’ü onun bizzat atadığı.
- Tamam, haftaya müdürlerini “**cemaatçi**” diye başka yere kaydıralım. Bir de ne diyeceğim. Hani geçen toplantı konuştuk. Bizden birileri yarın akşam şehit olsa diye.
- Evet Efendim.
- Bizim dâhiliye vekili miadını doldurdu. İlle biri

gidecekse onu yollayalım.

- Müsteşar sevincini belli etmedi. Kulağına gitmez diye ümit etti:
- Tamam Efendim. Sadat’la çözeriz.

Son bir mesele kalmıştı:

- Efendim cemaatin yukarılara ne kadar sızdığını ispatlamak için konuştuğumuz gibi sizin yaverleri de alacağız.
- Tamam, alın mahzuru yok. Güvenmiyordum, değiştirecektim zaten.
- İtiraf metinleri hazırladık. Gülen’le görüştürme, sızma... Muhtemelen bunları imzalamak istemeyeceklerdir. Zor kullanmak istiyoruz. Başka türlü medyaya malzeme üretemeyiz.
- Zor kullanın, bütün askere ibret olsun. Hatta AA’ya söyleyin fotoğrafları mutlaka servis etsin. İnsanlar korksun. İsyana kalkmasın.

Müsteşar:

- Efendim fotoğraf vermesek, dış dünyada çok yankı bulur.
- Ne yankısı ya, ne yaparlar? Hangi yaptığımıza engel olabildiler?
- Ama AB ile ilişkilerimiz sıkıntıya girer.
- Sürekli bunu diyorsunuz AB, AB... Ben bu ilişki bitsin artık diyorum. AB, NATO, AHİM, Tahkim... Bunları bu ülkede istemiyorum. Kendi kriterlerimizi koruz. Asker benim elimde olduktan sonra bize kim karışır. Suudi Arabistan’a kim karışıyor. Türkmenistan’a Azerbaycan’a kim karışıyor. Boşver bu kaygıları. Demokrasi diye diye kendimizi bitirdik.

15 Temmuz tiyatrosu için her şey hazır. Geri sayım başladı.

(Yarın son bölüm)

**Not: Türkiye’de gazetecilik bitti. Tüm haber kaynak ve yolları tılandı. Böyle bir ortamda gerçeklere yalnızca ortaya saçılmış istemsiz verilerden ulaşılabilir. Dizideki metinler tamamen kurgusaldır. İçerik ise açık kaynaklara dayalı verilerden uyarlanmıştır.*

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

II. DÜNYA SAVAŞI SONRASI SİYASET SONA ERDİ

Trump, ABD'yi ne yöne götürecektir?

Yeni Amerikan Başkanı Donald Trump'ın Beyaz Saray'da nasıl bir politika izleyeceği büyük merak konusu. Zira Trump, seçim kampanyasını 'nefret' ve 'yıkım' üzerine kurdu. Kalabalıkların hoşuna gidecek söylemleri tekrarladı, başkalarını suçladı ve sadece Amerika'yı 'eski güzel günlerine döndürmek' vaadiyle yetindi. Dolayısıyla Trump'ın Ocak 2017'de koltuğu devralacağı güne kadar yapacağı her hamle, yeni yönetimin neler yapacağıyla ilgili bir takım çıkarımlara sebep olacak. Çünkü özellikle finans piyasalarının ve uluslararası ilişkiler ekiplerinin 'öngörüye' ihtiyacı var.

A TAKIMI KAYGILARI TIRMANDIRDI

Donald Trump, ilk iş olarak bir A Takımı oluşturdu. Bu ekip, başkanlığa geçiş için strateji belirleyecek. Başkan Yardımcısı Mike Pence'in liderlik edeceği takımda, Trump'ın çocukları da yer alıyor. Dahası, Trump kendi çocukları için de gizli servisten 'en üst düzey' sicil temizliği talebinde bulundu – ki bunu sadece özel görevlerde bulunacak bakan seviyesindeki insanlar elde edebiliyor. Bunlar, şimdiden

Trump, seçim kampanyasını 'nefret' ve 'yıkım' üzerine kurdu.

Trump'la ilgili öngörülerin 'karamsar' olmasına yol açtı. Ancak daha önemli bir konu var. Trump, Beyaz Saray'daki takımı için baş stratejist ve danışman olarak, seçim kampanyasını da yürüten Steve Brannon'ı seçti. Beklenen bir hamleydi ama Steve Brannon profilinde birinin Beyaz Saray'a girmesi, ABD için korkutucu etkilere sahip.

ÇAY PARTİSİ'NDEN 'ALT-RİGHT'A

Cumhuriyetçiler uzunca bir zamandır ana akım medyanın Demokrat Parti hizmetinde olduğunu savunuyordu. Buna, uluslararası işler yaparak bir hayli büyüyen finans dünyası ve dünyada teknolojinin kalbi olarak görülen Silikon Vadisi de eklenince, Cumhuriyetçi parti içindeki bir kesim "söylemsel radikalleşmeyi" kesin çözüm olarak görmeye başladı. Cumhuriyetçiler, Temsilciler Meclisi'ni ve Senato'yu ellerinde tutsalar da, hatta 8 yıllık süresinde Başkan Obama'yı defalarca köşeye sıkıştırıp yürütmeyi kilitlemekle tehdit etseler de, bu 'gücü' yeterli görmediler. Önce Çay Partisi (Tea Party) ortaya çıktı. Ancak başarılı olamadı.

Bu seçimi her ne pahasına olursa olsun kazanmak isteyen Cumhuriyetçiler, ‘garantici’ adayları destekledi ama arka planda başka bir plan devrediydi: Trump.

Uzunca bir süre kimse Trump’ın aday olabileceğini ihtimal vermiyordu. Cumhuriyetçi adaylar, kendi aralarında Trump’la dalga geçmeye başlamıştı. Ancak Çay Partisi ekibinin radikal söylemlerini sloganlaştırabilen Trump, sazı eline aldı. Drudge Report ve Breitbart gibi Cumhuriyetçi seçmenin ‘haber kaynakları’ hâline gelen internet siteleri açıktan Trump’ı desteklemeye başladı. Ardı ardına ön seçim kazanan Trump, bir fenomen olarak yayılıyordu. Bu arada, Cumhuriyetçilerle de kavga etmeye başladı. Parti, uzunca bir süre Trump’ın arkasında durup durmamayı tartıştı ancak bu kadar yoğun bir halk desteği olan adayı görmezden gelemediler. Cumhuriyetçilerin ‘en güçlü adamı’ olarak görülen Temsilciler Meclisi Başkanı Paul Ryan, Trump’la ilgili eleştirel bir tutum alıyor gibi görünse de, yaklaşmakta olan başkanlık koltuğu herkes gibi ona da cazip görünmüş olmalı ki, Trump’tan desteğini hiçbir zaman çekmedi.

RADİKAL MEDYA, RADİKAL AKIMLAR

Breitbart’ın asıl sahibi öldükten sonra yönetim kurulunu devralan ve yayın organını kendi rengine büründüren Steve Brannon, bu noktada ilginç bir figür olarak devreye girdi. Daha önce Çay Partisi’ni de destekleyen, hatta Wall Street’te de çalışan Brannon’un dâhil olduğu politik akım ‘alt-right’ olarak tanımlanıyor. Keskin bir ideoloji olarak görülmeyen alt-right, ABD genelinde ‘beyaz üstünlüğü’nü savunan, ABD’nin ‘esas sahiplerinin beyaz Avrupa kökenliler’ olduğunu dile getiren, aşırı-sağ söylemlere teşne bir siyasî kamp. Felsefî kökenleri Hegel’e kadar uzanabilen, bazen faşizmden bazen de sosyalizmden renkler taşıyan alt-right’ın ‘beyaz üstünlüğü’ dışındaki ikinci karakteristik özelliği ‘anti-establishment’ (kurulu düzen karşıtı) olması. Brannon bunu neo-Leninizm olarak açıklıyor. Bir başka deyişle, devleti baştan sonra yıkıp yeniden yapmaktan bahsediyor.

ÇELİŞKİLERİ KİMSE UMURSAMIYOR

Trump’ın kampanyasında da bu ‘corporate America’ (şirketleşmiş Amerika) söylemi revaçtaydı. Trump, Beyaz Saray’ı lobilerden ve finans şirketlerinden (Wall Street) emir alan bir yapı olarak

tarif etti. Elbette bu söylem, sistem tarafından dışlanan, cezalandırılan ya da sisteme güvenini yitirmiş kitleler için paha biçilmezdi. Ancak daha şimdiden ortaya çıktı ki Trump’ın askerî danışmanı olarak düşündüğü General Flynn, Türk hükümetine yakın bir şirketten “Fethullah Gülen iade edilmeli” şeklinde bir yazı için para almış ve Trump’a yakın büyük şirketler, Steve Brannon’ı yasadışı yollardan paraya boğmuş.

POPÜLİZMİN BÜTÜN RENKLERİ

Alt-right aktivizminin ya da Brannon’un ‘baş stratejist’ olmasıyla birlikte Beyaz Saray’a hâkim olacak zihniyetin kodları, aslında Türkiye açısından hayli tanıdık. Sözelimi Brannon, birkaç yıl önce Amerika’yı kasıp kavuran “Occupy Wall Street” (Wall Street’i İşgal Et) hareketlerine katılan solcu gençlere ağır hakaretler etmişti. Tıpkı bizim Gezi Parkı eylemleri sırasında ortaya çıkıp gençlere her türlü lafı söyleyen ‘AKP yandaşı kalemeler’ gibi. Öte yandan Trump’ın Brannon’dan ‘üçüncü dünya demokrasilerine özgü’ (tabi böyle söylememiş ama) mitingler düzenlemesini talep ettiği medyaya yansdı. Halkı motive etmek, bu tarz politik hareketlerin alâmetifarikası. Ayrıca Brannon’un Beyaz Saray’ın medyaya yönelik tutumunu değiştireceği de konuşulanlar arasında. Büyük medya şirketlerinin Beyaz Saray’dan akreditasyon edilmeme cezası yeme ihtimali hayli yüksek.

Trump’ın kampanyasında ‘corporate America’ söylemi revaçtaydı.

Dün yaşanan yeni bir gelişmeye göreyse, “İslamofaşist” tabirinin babası, dünyaca meşhur İslamofob Frank Gaffney de, Trump’ın geçiş ekibi

katıldı. Bu da ABD’deki yabancı karşıtlığının Meksikalılar kadar ve belki daha fazla Müslümanları hedef alacağını gösteriyor.

YENİ YÖNETİMİN RUH HÂLİ

Trump ekibinin ruh hâlini ise, Bush döneminde Condoleezza Rice’a dışişlerinde danışmanlık yapan Prof. Eliot A Cohen, Twitter’da yaptığı bir paylaşım ile özetledi: “Trump geçiş ekibiyle birkaç konuşmadan sonra tavsiyemi değiştiriyorum: uzak durun. Öfkeli, kibirliler, ‘KAYBETTİNİZ’ diye bağırlıyorlar. Çirkinleşecek.”

Gerçekten de Trump’ın çevresindeki ‘ekip’ hayli öfkeli. ABD’yi baştan aşağıya dönüştürmekten, bütün dengeleri değiştirmekten bahsediyor. Bunu gerçekleştirebilecek güçleri de var üstelik:

Kitleler Donald Trump'ın ve ekibinin 'ellerini kirletmesine' göz yumacak. Çocuklarını önemli görevlere getirmesine mesela ses çıkarmayacak.

Temsilciler Meclisi, Senato ve Beyaz Saray'da Cumhuriyetçiler hâkim. Dahası Anayasa Mahkemesi'ne atanacak yeni üyenin de Cumhuriyetçi olacağı kesin. Şimdi diyebilirsiniz ki, “Bu ezici hâkimiyete rağmen Cumhuriyetçiler daha ne istiyor olabilir?” Sorun tam da burada başlıyor. The Daily Beast internet sitesinde yayınlanan bir makale, Steve Brannon'u, Fransız Devrimi'nde her şeyi yakıp yıkmak isteyen Jakobenlere benzetiyor ve Brannon için Trump'ın yalnızca bir “giyotin” işlevi göreceğini iddia ediyor. Trump kampanyasının ABD için en kötü sonucu, öfkeli kalabalıkların sürekli 'oy deposu' olarak tutulabilmesi için tansiyonun da sürekli arttırılması gerekliliğinin 'politika'ya girmiş olması. Bir başka deyişle, Trump gerilimi sürekli tırmandırmak isteyecek.

ANTI-ENTELEKTÜELİZM VE ÖFKE SİYASETİ

Buna karşılık, Demokrat Parti taraftarları ve Trump-karşıtları da sokakları tutmayı ve yönetimden gelecek her 'yıkıcı' hamle karşısında eylemlerle karşılık vermeyi planlıyor. Hâliyle Trump'ın ve ekibinin ekmeğine yağ sürecekle. Zaten hâli hazırda sokakta Trump karşıtı gösterilere “Soros'un askerleri” adını takan ve komplo teorilerinden beslenen 'alt-right' medyası, yakında çok daha büyük komplolara kitleleri inandırmaya başlayacak. Bu arada liberal demokratları her seferinde alaşağı edebilmek için anti-entelektüelizm kartını sık sık oynayacaklar.

Buradaki tek temel 'strateji' rakibini öfkelen-dirmek ve onlar öfkelendikçe, “Bakın onları kızdırdık, demek ki doğru yoldayız!” demek. Bu arada 'rakip' her durumda homojen bir yapıymış gibi

davranmak. Bütün gücü elinde tutacağı ve karşı tarafın 'günahlarına' odaklanacağı için de kitleler Donald Trump'ın ve ekibinin 'ellerini kirletmesine' göz yumacak. Çocuklarını önemli görevlere getirmesine mesela ses çıkarmayacak. ABD siyasetinde daha önce görülmeyen uygulamalar ortaya çıkacak. Ve bu arada Trump, sistemi yeniliyormuş görüntüsü altında medyayı ve yargıyı 'hizaya getirmek' için çalışacak. Toplumu kazanacağı 'havuç' ise göçmen politikasının dışlayıcı hâle gelmesi.

Dünya genelindeki aşırı sağcı ve popülist liderlerin iştahlarının kabardığına bakılırsa, Trump ve Brannon ekibi ABD'yi bir anlamda “aşırı sağın finansörü ve destekçisi” konumuna da taşıyabilir. Bu da baştan aşağı değişen bir ABD dış politikası anlamına gelecektir.

TRUMP'A KARŞI BİR STRATEJİ VAR MI?

Peki, Demokratlar'ın iki yıl sonraki Temsilciler Meclisi seçimleri ya da 2020'deki Başkanlık seçimi için bir planı var mıdır? ABD siyaseti neyse ki çok daha zengin alternatiflere sahip. Federal yapı, Washington'ın yetkilerini kısıtlıyor. Ancak Demokratlar belli ki 'öfkeli kalabalıklar' karşısında ne yapacaklarını pek bilemez hâldeler. Şimdiden görüşler ikiye ayrılmış durumda: Bir tarafta gerilimi düşürelim, bekleyelim diyenler, diğer yanda Trump'a karşı sürekli mücadele etme taraftarı olanlar.

Şu bir gerçek: Yenilen tarafın umutsuzluğu ve bölünmüşlüğü en çok kazanmayı bir varoluş biçimi olarak gören Trump zihniyetine yarar. Bu psikolojiden hemen çıkmak gerekiyor.

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

YILDIZ FUTBOLCUDAN YILDIZ HOCA OLUR MU?

© Fotoğraflar: AFP

İspanya La Liga'nın zirvesinde şu sıralar Real Madrid'in olması aslında pek haber değeri taşıyor. Ronaldo, Bale, Benzema, Modriç, Kroos, Ramos ve Rodriguez gibi Avrupa'nın sayılı yıldızlarının top koşturduğu Real Madrid'in böyle bir sonuç alması olağan. Üstelik teknik yönetiminde de efsane futbolcu Zinedine Zidane bulunuyor. 1999, 2000 ve 2003'te Dünya Yılın Futbolcusu seçilen Zidane'ın teknik adamlıkta kazanacağı başarı 'yıldız futbolcudan iyi teknik adam olmaz' inancını da sarsmış olacak. Az sonra listeleyeceğim fiyaskolardan sonra, Zidane şeytanın bacağı kırabilir.

FUTBOLCU MARADONA EFSANEYDİ AMA...

Diego Maradona, futbol dünyasının Pele'den sonra tartışmasız en büyük ismiydi. Maradona'nın 1995'te Racing Club'da başlayan teknik adamlık kariyeri tam bir facia ile sonuçlandı, takımı 23 maçın sadece 3'ünü galip bitirebildi. Ekim 2008'de ise beklenmedik bir şekilde Arjantin Millî Takımı'nın başına getirildi. Maradona'nın teknik adamlık günlerinin başarılı geçmeyeceği kısa sürede ortaya çıktı. Oyuncuları motive etme konusundaki yeteneği tartışılmazdı, ama taktikte yetersizdi.

2010 Dünya Kupası'na ev sahipliği yapan Güney Afrika'ya gelirken tam 100 futbolcuya millî takımda görev verip ideal bir kadro kuramaması eksi puan olarak hanesine yazıldı. Çeyrek finalde Almanlar, 4-0'lık tarihî bir skora ulaşp Arjantin'i kupa dışına itti. Kadronun kalitesine Maradona'nın teknik adamlık kalitesi eşlik edemeyince Arjantin favori geldiği kupadan hezimetle döndü. Maradona'nın teknik adamlık kariyeri sadece 2 yıl sürdü.

KARPATLARIN MARADONA'SI DA SAHA KENARINDA TUTUNAMADI

Gheorghe Hagi 'Karpatlara'ın Maradona'sı' namıyla Romanya'nın yetiştirdiği en büyük yıldız. Saha içinde tam bir liderdi. Hagi, 1996-2001 arasında giydiği Galatasaray formasıyla UEFA Kupası ve Süper Kupa'nın kazanılmasında başrol oynadı. Millî formayı 125 maçta giyip 35 gole imza attı. Yeşil sahaların fırtınası Hagi, teknik adamlık kariyerinde ise sönük kaldı.

Romanya Millî Takımı'nı 2001'de çalıştırmaya başlayan Hagi, bu görevi sadece 6 ay sürdürebildi. Romanya 2002 Dünya Kupası'na katılamayınca Hagi'nin de bileti kesildi. Tek başarısı deplasmanda Macaristan'ı Romanya'nın tarihinde ilk kez yenmesi oldu. Millî takımdan sonra Bursaspor, Galatasaray, FC Timişoara ve S. Bükreş takımlarını çalıştıran Hagi sadece Galatasaray'la Türkiye Kupası kazanabildi. 2007'de ise teknik direktörlüğü bıraktı.

HOCALIK STOİCHKOV'A YARAMADI

'Rüya Takımı' Barcelona'nın en önemli oyuncularından biriydi Bulgar Hristo Stoichkov. 1994'te Avrupa'da yılın futbolcusu seçilen ve gol krallığında Altın Ayakkabı sahibi olan Stoichkov, Bulgaristan'ı 1994 Dünya Kupası'nda 4'üncülüğe taşıyan isimdi. Kramponları çıkarıp 2004'te teknik adam eşofmanlarını giyerek Bulgaristan Millî Takımı'nın başına geçen Stoichkov'un hocalık günleri oldukça sıkıntılı geçti.

Stoichkov, oyuncularla çok sık polemiğe girdi. Otoritesini kabul ettirme adına, oyuncuları küstürdü. Bulgaristan 2006 Dünya Kupası'na katılamayınca Stoichkov'un çıkış bileti hazırlanmıştı. Nitekim alınan başarısız sonuçlar ve takımdaki huzursuzluktan sonra federasyon Stoichkov'un görevine Nisan 2007'de son verdi. Geriye kaos ve başarısızlık kaldı.

AVRUPA'DA YILIN FUTBOLCUSU'YDU AMA...

İngiliz futbolunun yetiştirdiği en önemli yıldızlardan biriydi Kevin Keegan. Liverpool ve Hamburg'un kazandığı lig şampiyonluklarına büyük katkı sağladı. 1978 ve 79'da üst üste iki yıl Avrupa'da yılın futbolcusu seçilirken, 63 millî maçta 21 gole imza attı. 1992'de Newcastle ile teknik adamlık kariyerine başlayan Keegan'a, rüştünü ispat etti denilerek 1999'da millî takım emanet edildi.

Ancak millî takım günleri tam bir hezimet oldu. Keegan döneminde yapılan maçlarda galibiyet oranı yüzde 38'de kaldı ve Keegan millî takım tarihinin en başarısız 3. hocası oldu. Daha sonra çalıştırdığı Manchester City ve Newcastle'da da fiyaskoyu tekrarlayınca 2008'te kariyerini noktaladı.

PLATİNİ YEDEK KULÜBESİNİ BECEREMEDİ

1984'te Fransa'yı Avrupa Şampiyonluğuna taşıyan Michael Platini, Dünya ve Avrupa'da yılın futbolcusu seçildi. Platini, futbolu bıraktıktan sonra 1988'de millî takımı çalıştırmaya başladı. Platini döneminde Fransa ilk büyük şoku Kıbrıs Rum Kesimi ile son grup eleme maçında 1-1 berabere kalarak, İtalya'nın ev sahipliği yaptığı 1990 Dünya Kupası'na katılamamakla yaşadı.

Platini, Euro 92 yolunda büyük bir başarı grafiği yakaladı. Şampiyona yolunda 8 maçını kazanan Fransa, İsveç'e kupanın favorisi olarak geldi. Ancak eleme gruplarındaki başarıyı finallere taşıyamayınca gruptan çıkmayarak elendi. Bu aynı zamanda Platini'nin teknik adamlık kariyerinin de sonu

oldu. (Platini'nin futbol yöneticiliği de, UEFA'daki görevinden istifasıyla kötü noktalandı.)

VAN BASTEN'Lİ HOLLANDA HAYAL KIRIKLIĞI OLDU

Gullit ve Rijkaard'la birlikte 1990'lı yıllarda Milan efsanesini oluşturan isimlerden biriydi Hollandalı Marco Van Basten, bir forvetten beklenmeyecek kadar da teknikti. 2004-08 arasında millî takımı çalıştıran Van Basten, önce takım iskeletini oluşturan Seedorf, Kluivert, Davids ve Makaay gibi yıldızları takımdan kesti. Almanya 2006'da Ruud Van Nistelrooy yerine Kuyt'u tercih edince tepki çekti.

Portakallar kupaya ikinci turda Portekiz'e 1-0 yenilerek veda etti. Euro 2008'e Hollanda'yı taşımayı başaran Van Basten şampiyonada oynattığı başarılı futbolla dikkat çekti. 'Kupayı kazanır' yorumunun yapıldığı Hollanda'nın çıkışına son noktayı çeyrek finalde Rusya koydu. Şampiyona sonrası millî takımı bırakan Van Basten, aynı yıl Ajax'ı çalıştırmaya başladı. 2009'da Ajax Şampiyonlar Ligi vizesine alamayınca istifa edip köşesine çekildi.

MATTHAUS, KULÜBEDE SAĞLAM DURAMADI

Son olarak, Alman futbolunun efsanesi Lothar Matthaus'un macerasına bakalım. Matthaus Almanya defansının belkemiğini oluşturduğu 1990 Dünya Kupası'na damga vuran isimdi. Kupayı Almanlar kazanırken, Matthaus, aynı yıl Dünya'da Yılın Futbolcusu seçildi. 40 yaşında futbolculuk kariyerini sonlandıran Matthaus, ardından teknik direktörlüğe heves etti. Ancak bu heves, 2011'de sona erdi. Teknik adamlık günleri hep ikinci sınıf takımları çalıştırmakla geçti. Futbol zekasını teknik adamlığa taşıyamadan kaybolup gitti.

Zidane'ın teknik adamlıkta kazanacağı başarı 'yıldız futbolcudan iyi teknik adam olmaz' inancını da sarsmış olacak.

Mide gribi için hap değil bitki çayı için

Aniden bulantı, kusma, sancı, ishal, halsizlik ve adale ağrısı yaşamaya başlarsanız mide gribine yakalanmış olabilirsiniz.

Genellikle ‘besin zehirlenmesi’ gibi algılanan bu hastalık 1 ile 3 gün arasında sürüyor. Nörovirüslerin yol açtığı rahatsızlığa, iyi yıkanmamış meyve, sebzelerin sebep olduğu biliniyor. Uzmanlar, hastalığa yakalananların panikleyip hemen antibiyotik ve mide asidi önleyici haplara sarılmamasını tavsiye ediyor. Virüse karşı etkili ilacın olmadığına işaret ediliyor ve bitki çaylarıyla hastalığın etkisinin azaltılabileceği öneriliyor.

BİTKİ ÇAYI ÖNERİLERİ

Bulantı, ishal, kusma ve ağrılara karşı etkili bitki çayları ve yapılış önerilerini şu şekilde: Bir demliğe birer poşet tarçın/karanfil, melisa, adaçayı, rezene ve zencefil çayları ilave ederek üzerine 2-3 çay fincanı (300 mililitre) taze kaynatılmış (80 derecede) sıcak su ekleyin. 10 dakika kadar demlenmeye bırakın. Şekersiz için. Şeker ishali daha da artırır. Bunu günde 3-4 kez tekrarlayın.

Zencefil, en etkili kusma ve bulantı önleyici. Rezeneyle birlikte mide sorunlarının giderilmesine yardımcı olur. Adaçayı, karanfil, tarçın ise mikroplara karşı mücadeleye yardım eder. Melisa hem karındaki şikâyetleri giderir, hem de rahatlatır.

İshali daha çabuk durdurmak için bir çorba kaşığı siyah çayı su yardımı ile yutmaya çalışın. İçerisindeki kateşinler ishali durdurulmasına yardımcı olacaktır. Ayrıca bolca su içmeyi ihmal etmeyin.

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni
Selim GÜNDÜZ | selimgunduz@Tr724.com

Haber Direktörü
Sefer CAN | sefercan@Tr724.com

Yayın Koordinatörü
Ali Mirza YAZAR | alimirza@Tr724.com

Yazışleri Müdürü
Erman YALAZ (Web) | ermanyalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | kemalay@Tr724.com

Tasarım
Alper UYANIK | alperuyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | zulfikarali@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü
Ömer Özdemir | omerozdemir@Tr724.com
İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı
Mehmet YILDIZ | mehmetyildiz@Tr724.com

Reklam | info@Tr724.com
E-gazete | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

[@Tr724com](https://twitter.com/Tr724com)

[/Tr724com](https://facebook.com/Tr724com)